

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromiejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Mielieji,

Gražus sutapimas, kad nebe pirmus metus mūsų laikraštėlyje iš anglų kalbos verčiamoje knygoje, kalbančioje apie katalikiškos parapijos atsinaujinimą, šį kartą aptariama socialinio teisingumo ir artimo meilės tema. Užbaigiame Gailestingumo metus, kuriuose ne kartą girdėjome, koks ir kas yra Dievo gailestingumas, bet ar išgirdome ir tai, kad mes jame dalyvaujame ne tik gailestingumą patirdami, bet ir juo dalindamiesi, per artimo meilės darbus kūnui ir sielai. Gailestingumas nori ir turi būti matomas mūsų krikščioniškame ir kasdieniame gyvenime, jo sprendimuose ir pasirinkimuose, kuriais stengiamės pasirūpinti ne tik savimi ir savaisiais, bet ir šalia esančiais žmonėmis, kurie laukia mūsų paguodos ir pagalbos. Tikėjimo žinia, evangelijos žinia, nebus jokia „geroji naujiena“ tol, kol ji netaps geroji naujiena vargstantiems ir nelaimingiems, o čia Dievui reikia mūsų akių, mūsų širdies, mūsų proto, mūsų jėgų, kad galėtų savąjį gailestingumą padaryti juntamą pasaulyje. Visus metus kalbėjome apie dėmesį vargingiesiems, pabėgėliams, ligoniams, priklausomybėse skęstantiems, vienišiesiems, atstumtiesiems, kaliniams, skriaudžiamiesiems. Kalbėjome, o gal ir pamatėme, susitikome, pašaukėme vardu, prisilietėme, aplankėme, kalbėjomės?... Taip, nemažai vargstančiųjų yra toli nuo mūsų, bet vienas kitas yra ir šalia. Dievas nori ir kviečia, kad artimo meilės ir gailestingumo darbus ir pradėtume ne siekdami išspręsti viso pasaulio ar visos šalies nelaimingųjų bėdas, bet išspręsdami ar bent jau pamėgindami išspręsti kaimynystėje esančiojo, ligoninėje ar namuose prie lovos priklausyto gulinčiojo, globos namuose esančio, darbą praradusio, gyvenimo džiaugsmo ir prasmės nebematančiojo šalia esančio žmogaus. Ar pažįstame tokį žmogų, kurį galime apdovanoti gailestingumu? Bet ir vėl, kaip knygos autoriai įspėja, ne apdovanoti, o pasidalinti, nes kitu atveju „duodantis“ visada yra aukščiau „imančiojo“, o tai jau nebebūtų artimo meilė, bet savojo „ego“ kėlimas. Visa, ką turime čia ir dabar, esame gavę iš Dievo, ir būdami Jo vaikais turime pareigą dalintis, neužgaunant, neįžeidžiant, nepažeminant, neteisiant, nesumenkinant kito. Tam reikia kūrybiškumo, tam reikia kantrybės, tam reikia drąsos, tam reikia išminties, tam reikia išlaukti, tam reikia išbūti, tam reikia bendradarbiauti artimai ir intymiai su Dievo Dvasia, kuri veda, įgalina, dovanoja. Galiausiai reikia suprasti, kad tie, kurie yra reikalingi mūsų meilės, ir yra tikroji priežastis mūsų meilei apsireikšti ir augti, kitu atveju mes tik būtume savimi patenkintų bendruomenė, o ne gyvo tikėjimo ir tikro žmogiško gyvenimo namai.

Ar šiuose Gailestingumo metuose aš tapau gailestingesnis? Jeigu ne, jie tikrai nesibaigė, ir gerai, kad nesibaigė, nes ir Dievo gailestingumas begalinis, ir galios tol, kol bus nors vienas, kuriam reikės pagalbos, išganymo ir paguodos. Gal ne dabar, gal ne tuoj, gal ne iš karto, bet reikės, ir tarp tokių ankščiau ar vėliau būsiu ir aš pats, priklausomas nuo kitų gerumo, atjautos ir meilės. Durys užveriamos, bet tik tam, kad išeitume į pasaulį ir tarnautume Dievo gailestingumui, jį ne tik skelbdami, apie jį kalbėdami, bet ir leisdami patirti savo darbais ir veiksmais. Oho-ho, kaip nelengva, bet juk ir nėra kito kelio ir būdo, kaip būti palaimintais, nes „palaiminti gailestingieji“!

kun. Gediminas Jankūnas

PARODA PARAPIJOS NAMUOSE

Parapijos namuose veikia tautodailininko Sauliaus Kronio kalviškosios kryždirbystės paroda „Tradicijų dėrmė kryžių viršūnėse“, taip pat Juliaus Žeko ir kolegų instaliacija „Tautiška giesmė“. Kviečiame apsilankyti sekmadieniais po šv. Mišių ar kitu sutartu metu.

DĖL KALĖDAIČIŲ IR „CARITO“ ŽVAKELIŲ

Kalėdaičiai Kūčių stalui Krekenavoje ir Upytėje bus šventinami lapkričio 20 d., sekmadienį, šv. Mišių metu. Tradiciškai bus šventinamos ir „Carito“ žvakelės, kurias galėsite uždegti ant Kūčių stalo.

SVEIKINIMAS

Krekenavos bazilikos choristai nuoširdžiai sveikina ilgametę choro narę Vandą Gaskaitę 85-ojo jubiliejaus proga melddami ir linkėdami Dievo palaimos, sveikatos, stebuklingosios Krekenavos Dievo Motinos globos.

BAZILIKOS REMONTO DARBAI

Įgyvendinant 2016 metų Jono Pauliaus II piligrimų kelio kūrimo ir jo objektų pritaikymo (paveldotvarka) piligrimų ir turizmo reikmėms programą, bazilikoje jau užbaiginėjami apsaugos techninių priemonių (elektros instaliacijos, žaibosaugos, apsauginės ir gaisrinės signalizacijos sistemų) įrengimo darbai. Džiaugiamės atnaujintais šviestuvais, saugia elektros instaliacija, užtaisytais ir uždažytais sienomis. Dėkojame visiems, prisidėjusiems prie bazilikos valymo darbų!

SPALIO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Rita Lapiniauskienė

Spalio 1 d., šeštadienį, pradėjome tradiciškai laiminant gyvūnelius. Nors laiminimas turėjo prasidėti 11.30 val., šunys savo šeiminkus atsitempė jau prieš 11-tą, tad neliko kitos išeities, kaip tik juos priimti anksčiau. Katės ir jų globotojai tuo tarpu pasirodė sutartu laiku. Gal ir gerai, nes tiek šunys, tiek katės buvo ramiai palaiminti ir taikiai išlydėti namo.

Spalio 2 d., sekmadienį, Ramygalos parapija ir miestelis šventė šv. Mykolo Arkangelo atleidus. Pagrindines šv. Mišias čia aukojo Krekenavos parapijos klebonas kun. Gediminas. Bazilikoje tuo tarpu jį pavadavo kun. Saulius Černiauskas, šalia parapijos skelbimų artėjančios gyvūnelių globėjo šv. Pranciškaus dienos proga primindamas atsakomybę rūpintis mažaisiais savo augintiniais.

Spalio 4 d., antradienį, uolūs Gailestingumo šventovių piligrimai išvyko aplankyti Klaipėdos Švč. Mergelės Marijos Taikos Karalienės bažnyčią. Taip pat Kretingos pranciškonų vienuolyne šventė šv. Pranciškaus Asyžiečio iškilmę, susipažino su vienuolyno istorija ir dabartimi.

Spalio 8 d., šeštadienį, bazilikoje rinkosi Mišių patarnautojai, kur klausėsi paskaitos bei dalyvavo šv. Mišiose, gausumu ir iškilmės nuotaika maloniai nustebindami į eilines šv. Mišias susirinkusius tikinčiuosius. Patarnautojai skatinami su meile ir atsakomybe vykdyti savo tarnystę.

Spalio 9 d., sekmadienį, klebono paraginti, motyvuoti ir nelabai skubėjome atlikti pilietinę ir krikščionišką pareigą dalyvauti Seimo rinkimuose.

Spalio 14 d., penktadienį, nuo pačio ryto Marijos legiono sesės rinkosi parapijos namuose ištikimai atlikti šių metų ypatingąją savo pareigą: papuošti Gailestingumo duris, kad piligrimai ir rastų jas, ir dar labiau norėtų pro jas įeiti. Tos pačios dienos popietę Krekenavos ir Vadaktėlių parapijų vaikai ir jaunimas rinkosi prie Vadaktėlių bažnyčios dalyvauti akcijoje „Sugaudykim tuos išdykėlius lapus“. Po gausios talkos dalis jaunimo išvyko į Panevėžį, kur dalyvavo šv. Mišiose Šv. apašt. Petro ir Povilo bažnyčioje (jaunimui žinomoje kaip PPP), kun. Egidijaus Tubelio lydimi susipažino su bažnyčios erdvėmis ir istorija. Viską vainikavo gardi ir pelnyta pica.

Spalio 15 d., šeštadienį, 10 val. atleidų šv. Mišias aukojo Karsakiškio parapijos klebonas kun. Jonas Morkvėnas. Pagrindinėms šv. Mišioms atvyko Panevėžio vyskupas Linas Vodopjanovas OFM. Giedojo judėjimo *Comunione e Liberazione* (Bendrystė ir išsilaisvinimas) nariai, dideliu būriu atėję piligriminiame mini žygyje nuo Rodų koplyčios. Po šv. Mišių šios smagios grupės dėka, skam-

biomis ir galingomis dainomis vėl buvo sudrebintas parapijos namų stogas. Pastebiu tendenciją, kad ten, kur yra katalikų italų, džiaugsmas, laisvė ir daina tiesiog „sprogdiną“.

Spalio 16 d., sekmadienį, po šv. Mišių norintys rinkosi į parapijos namus, kur susitiko dvi gerbiamos ir brangios kraštiečių: dailininkė Gražina Vitartaitė – padėkos dvasioje išlydėti savo paveikslų į kitas parodas, ir Saulutė Markauskaitė – pristatyti dvi savo naujausias knygas: eilėraščių rinktinę „Ilgesio paukščiai“ bei šiltą ir išsamią knygą apie skulptorių Bernardą Bučą.

Spalio 22 d., šeštadienį, grupelė parapijos jaunuolių kartu su kitais Panevėžio vyskupijos atstovais dalyvavo krikščioniškos muzikos festivalyje „Sielos“ Alytuje. Tikriausiai dėl šios priežasties penktadieniais šv. Mišiose su vaikais ir jaunimu pastaruoju metu suskamba vis naujos giesmės, o balsai tampa vis drąsesni ir tvirtesni.

Spalio 23 d., sekmadienį, šv. Mišiose meldėmės už misionierius ir misijų veiklą pasaulyje, kuriai paaukojome 196, 62 Eur.

Spalio 29 d., šeštadienį, vyko intensyvios lapų aplink parapiją gaudynės. Kad ir kokios nelygios, žiūrint į skaičių, buvo jėgos, nugalėjo talkininkai. Tą pačią dieną parapijos namuose rinkosi vaikai, besiruošiantys Pirmosios Šv. Komunijos ir Atgailos sakramentams. Savaitgalio susitikimo metu jie dalyvavo paskaitėlėse, tyrinėjo baziliką, kartu žaidė ir meldėsi, taip stiprindami draugystę ir giliau susipažindami su Bažnyčios gyvenimu, mokymu ir liturgija. Vaikų savaitgalį vainikavo sekmadienio šv. Mišios.

Spalio 30 d., sekmadienį, po šv. Mišių parapijoje savo kūryba moteris pakeitė du gerbiami vyrai: tautodailininkas Saulius Kronis su gitara rankose ir daina pristatė savo kaltinių kryžių parodą, vėliau poetas ir prozininkas Julius Žėkas – savo ir kolegų sukurtą unikalią instaliaciją „Tautiška giesmė“. Atidarymo dalyviai drąsiai galėjo klausyti menininkų apie eksponuojamus darbus, kūrėjo duoną, apžiūrėti ir paliesti kiekvieną kūrinį. Parodos atidarymą vainikavo susikibus už rankų giedamas Lietuvos himnas.

Ne tik kultūros šį mėnesį „paragavome“ daugiau nei įprasta: vaikai, jaunimas, suaugę ir vyresni – visi stengėsi prisidėti prie bazilikos valymo ir tvarkymo darbų, kurie bent šį mėnesį atrodė varginantys ir nesibaigiantys. Bet kartu visad buvo ir globojo stebuklingoji mūsų Marija: ir darbuose, ir rožinio maldoje.

PILIGRIMYSTĖ GAILESTINGUMO METAIS

Marijos Legiono sesė Aldona Juozapaitienė

Krekenavos bazilikos piligrimai, klebono kun. Gedimino paskatinti, Marijos legiono iniciatyva nusprendė aplankyti visas Lietuvos gailestingumo šventoves.

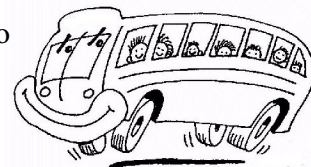
Piligrimystė kaip reiškinys egzistavo dar iki krikščionybės. Pirmieji keliautojai: Abraomas, Jokūbas, Juozapas, izraelitai, kurie iš savo krašto iškeliavo ir vėl grįžo, trys išminčiai, atvykę pagarbinti kūdikėlio Jėzaus, pats Jėzus su apaštalais ir kiti.

II–III a. prasidėjo piligriminės kelionės į Jėzaus gimtinę, Jo išvaikščiotaus keliais, į šventąsias vietas. Piligrimai aplankydavo gyvus ir mirusius šventuosius, prašydami atleidimo už savo ir kitų nuodėmes. Ižymiausia Europos piligrimystės vieta – apaštalo Jokūbo, evangelisto Jono brolio, kapas Santjago de Komposteloje, lankoma nuo 1076 m. Vėliau nuo 1878 m. Lurde, 1917 m. Fatimoje pradėtos lankyti Marijos apsireiškimo vietos.

Pilgrimystė Lietuvoje prasidėjo XVI a. prie Kazimiero Jogailaičio relikvijų Vilniaus katedroje. Kristupas Radvila Našlaitėlis apkeliavo Šventąją Žemę. Vėliau ėmė plisti Kryžiaus kelio maldos praktika. Žemaičių vyskupas Jurgis Tiškevičius Garduose įsteigė pirmąją LDK Kalvariją su 20 stočių. Vėliau atsiranda ir Vilniaus Kalvarija. Tiek grupės, tiek pavieniai pilgrimai dalyvaudavo procesijose, meldavosi. Beveik lygiagrečiai prasideda ir Švč. Mergelės Marijos atvaizdų pagerbimas, traukdavęs ir traukiantis būrius pilgrimų: Aušros Vartų, Šiluvos. Trakų, Pivašiūnų, Krekenavos ir kt. Jauniausias pilgrimų traukiantis įvykis – Jėzaus apsišvišimas seseriai Faustina, po kurio Vilnius tampa pamaldumo Dievo Gailestingumui centru. Mūsų tokioje prieštaringoje visuomenėje, kai jaučiamas vis didėjantis sielų tuštumas, kai didėja gyvenimo prasmės problemos, mums būtina atrasti vidines vertybes, išgyventi susitikimą su Dievu ir sekti Juo.

Bazilikos pilgrimai visa tai stengėsi pajusti keliaudami, didesnėje grupėje meldamiesi, išgyvendami įvairius nepatogumus, bendraudami, užjausdami vieni kitus, kartu džiaugdamiesi ir siekdami bendro tikslo. Už tai nuoširdžiai esame dėkingi mūsų parapijos klebonui, kuris mus lydėjo visose kelionėse, padėjo išspręsti visus nesklandumus, stiprino mūsų bendrystę, padėjo susitelkti maldai, įgyti suvokimą, kad visi esame šioje žemėje pilgrimai, vis artėjantys prie Dievo. Pirmieji kelionių žingsniai buvo baugūs: ar pajėgsime atlikti gailestingumo darbus, aplankyti visas Gailestingumo šventoves, susikaupti maldai kitose šventovėse. Didelis paskatinimas nesustoti buvo Pilgrimų pasai – priminimas, kas jau aplankyta. Pirmosios pasus įsigijo Gema, Stefa, Onutė, Aldonos, Emilija, Bronislava, Nijolė, Daiva, Birutė, Genovaitė ir kitos. Jos ir sudarė pagrindinį maldininkių būrį, įveikė visus nesklandumus ir laukia naujų kelionių. Meldėmės Aukščiausiam, o Jis mus globojo. Visų kelionių metu mus lydėjo Dievo palaima, Marijos globa. Orai buvo geri, švietė saulė. Visose šventovėse mus sutikdavo svetingai, supažindindavo su šventove, pabendraudavo, kartu meldavosi. Visur jautėmės Dievo Gailestingumo apkabinti. Buvo ir akibrokštų (piktoji dvasia nesnaudžia). Kai lankėmės Vilniuje, nespėjome pabuvoti visose šventovėse, bet pasuose atsižymėjome. Buvome Gailestingumo kongreso dienoje, gavome lauktuvių, paveikslą matėme, Katedroje pasimeldėme, bendrą įspūdį apie kongresą susidarėme, o pačią programą žiūrėjome namuose. Lankydami Šiaulių katedrą, nustebome patys, kad labai gražiai giedoją mūsų pilgrimės, net buvome paklaustos, ar ne Krekenavos choristės atvažiavusios. Gaila, kad dalis šių keliauninkių, daugiau neapanoro keliauti. Dideliame pilgrimų sambūryje meldėmės Žemaičių Kalvarijoje ir suspėjome pasimelsti Telšių Šv. Antano Paduviečio

bažnyčioje, iš kurios Birutė nenorėjo skubėti, o klebonas norėjo likti nepastebėtas. Deja ir čia maloniai mums padėjo už apsilankymą jų šventovėje. Labai svetingai kaip pilgrimai buvome sutikti Vilkaviškyje, Marijampolėje. Dar kartą įsitikinome, kaip smagu, kada bendrystė sieja visus, einančius Dievo keliu. Labai pasisekė mums Kauno arkikatedroje, kur per vakarines šv. Mišias giedoją solistė Dangutė Beinarytė, dar žinoma kaip Kauno choro vadovė.

Kelionėse patyrėm ir nuotykių: važiuojant į vysk. Vincento Sladkevičiaus tėviškę autobusiukas ėmė važiuoti siauručiu miško keliuku, kuriuo niekada nevažiuodavome. Ieškojome Guronų vietovės, pasitelkę technologijos pasiekimą – prietaisą, rodantį ir pasakantį, kur sukti. Ir ...radome Guronis, tačiau visai ne tuos, kurių mums reikia, o turizmo sodybą, kurios savininko pavardė Guronis. Paskui galiausiai pasiekėme ir savo kelionės tikslą.

Šiluva. Diena puiki kaip visos, kurios lydėjo mūsų kelionės. Žmonių minios. Ir vėl išgirstame, kad minimas mūsų parapijos vardas, dėkojama už mūsų maldą ir klebonui. Smagu, kad nelikome nepastebėti. Deja, grįžtant – vėl velniūkščio išdaiga: užėjome į Baisogalos buvusio dvaro rūmus, nespėjome apsižiūrėti ir buvome išprašyti mokslinių darbuotojų, visai nemoksliskai, neva čia valstybinė įstaiga (lyg mes ne valstybės būtime), o ne muziejus. Ačiū jiems ir už tai. Nuotaikos mums nesugadino.

Pati tolimiausia ir kiek neįprastai organizuota buvo kelionė į Klaipėdą. Manėme, kad taip toli nebus daug norinčių važiuoti ir užteks dviejų lengvųjų automobilių. Sponsorauti transportu pasisiūlė Algirdas ir Socialinės rūpybos darbuotojai. Tačiau norinčių atsirado daugiau ir esame dėkingi Tomui, kuris prisidėjo savo transportu. Trijų ekipažų, vairuojamų pilgrimų klebono kun. Gedimino, zakrastijonų Algirdo ir Tomo, kolona pasiekė Kretingą, kur Šv. Pranciškaus koplyčioje dalyvavome šv. Mišiose, susipažinome su pranciškonais ir jų gyvenimu. Klaipėdoje aplankėme Gailestingumo šventovę Švč. M. Marijos Taikos Karalienės bažnyčią, pasimeldėme, sužinojome bažnyčios istoriją. Aplankėme jūrą, nuostabų Dievo kūrinį, ir grįžome namo.

Šių Gailestingumo metų kelionių tikslas pasiektas. Lyg pajutome nostalgiją kelionėms, nes buvo keliamas klausimas: o kur dar keliausime? Keliausime, kol Dievas pašauks į amžinybę. Tik būkime gailestingi ir dėkokime Dievui, juk Jis mus apglėbė savo gailestingumu, grįžome sveiki ir gyvi, Jis mums davė nuostabų dvasios vadą kun. Gediminą Jankūną, kurio pagalba mūsų sieloms ir mūsų gerumui bei bendrystei taip reikalinga.

2016 m. spalio mėn. parapijų pajamos

Rinkliavos	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmadienio rinkliava (10-02)	203,-	90,-	-
Sekmadienio rinkliava (10-09)	156,-	104,-	38,-
Švč. M. Marijos atlaidų rinkliava (10-15)	238,-	-	-
Sekmadienio rinkliava (10-16)	270,-	107,-	-
Sekmadienio rinkliava misijoms (10-23)	197,-	91,-	-
Sekmadienio rinkliava (10-30)	248,-	116,-	-

Ištrauka iš *Michael White* ir *Tom Corcoran* knygos „Katalikiškos parapijos istorija. ATSTATYK: tikinčiųjų pažadinimas, prarastųjų paieška, pastangos, kad Bažnyčia būtų reikšminga“

..... Knygos pradžia ankstesniuose laikraštėlio numeriuose (nuo 2014 m. gegužės mėn. Nr. 29)

12. Būti atnaujintais

Nuo pat pradžių Dievas davė žmonėms darbą rūpintis Jo kūriniu. Senajame Testamente skaitome, kaip ši rolė augo vis labiau kreipiant dėmesį į vargšus, našles ir našlaičius. Santykis su Dievu reikalauja teisingumo, teisingų santykių tarp žmonių ir rūpesčio vienas kitu. Dievas trokšta tikrai tokio garbinimo, kuris būtų palydėtas tokiu elgesiu.

Savo įžanginiame pamokslė evangelijoje pagal Luką Jėzus mini Izaijo viziją kaip savo misijos centrą. „Viešpaties Dvasia ant manęs, nes jis patepė mane nešti gerąją naujieną vargdieniams“ (Lk 4, 18). Savo mokiniams tarnavimą kitiems Jėzus duoda kaip antrą didžiausią įsakymą ir tampriai jį susieja su pagrindine evangelizacijos misija: „Taip tešviečia ir jūsų šviesa žmonių akivaizdoje, kad jie matytų gerus jūsų darbus ir šlovintų jūsų Tėvą danguje“ (Mt 5, 16).

Jėzus ištrina bet kokias sienas ar apribojimus tarnystei, kurią Jo mokiniais turės atlikti pasaulyje. Ir aiškiai pasako, kad jų tarnavimas bus kriterijus numeris vienas, pagal kurį jie bus vertinami. „Iš tiesų sakau jums, kiek kartų tai padarėte vienam iš šitų mažiausiųjų mano brolių, man padarėte“ (Mt 25, 40).

KODĖL JIS TAIP PASAKĖ?

Jėzaus mokymo ir skelbimo šerdis yra žinia apie atėjimą to, ką jis vadina Dievo karalyste. Karalystė nėra kokia nors vieta, kurią reikia pasiekti, bet *judėjimas*, judėjimas pasaulyje ir žmonių širdyse, kurios yra jam atviros. Šio judėjimo pagrindas – mūsų pasaulio pertvarkymas, susitaikymas su kūriniu ir sugrįžimas prie to, ką Kūrėjas buvo nustatęs. Dievo karalystė yra sugrįžimas prie to, ko Dievas pradžioje buvo mums norėjęs.

Ir štai koks reikalas: išganymas, kurį Kristus mums laimėjo, yra kartą ir visiems laikams ir visiems įvykis. Bet tai nereiškia, kad mums nieko nebereikia daryti. Kūrinijos išganymas yra Kristaus darbas, bet jos *atnaujinimas* yra darbas, kurį darome kartu su Juo.

Galime galvoti kad ir tokiu būdu: įsivaizduokite, kad prarandate savo namą, nes jis užstatytas dėl jūsų blogų pasirinkimų ir skolų; kažkas kitas jį nusiperka, tačiau leidžia jam sunyksti; tada dar kažkas jį nuperka ir sugrąžina jums. Jie iš tiesų sugrąžina namą jums, bet namas vis dar sunykęs, jam vis dar reikia atnaujinimo. Išganymas ir atstatymas yra du skirtingi, tačiau tampriai tarpusavyje susiję veiksmi. Kristus išgano, o *Kristuje* krikščionys atnaujina.

Nuo pat pradžių Bažnyčios gyvenimas iliustruoja šį atnaujinimo judėjimą. Apaštalų darbuose aprašoma, kaip kelios dienos po Sekminių Petras ir Jonas eina į šventyklą ir sutinka nuo gimimo raišą žmogų, kuris dėl to turi elgetauti. Ir štai kas atsitinka: „Petras prabilo: „Sidabro nei aukso aš neturiu, bet ką turiu, tą duosiu. Jėzaus Kristaus Nazariečio vardu kelkis ir vaikščiok!“ Ir, paėmęs už dešinės rankos, pakėlė jį. Jo kojos ir pėdos be matant sustiprėjo. Jis pašoko, atsistojo ir ėmė vaikščioti. Drauge su apaštalais įėjo į šventyklą. Ten vaikščiodamas ir pasišokinėdamas garbino Dievą“ (Apd 3, 6–8). Vyras

gavo daugiau negu tik galimybę judėti, jis gavo naują gyvenimą. Jis gali sugrįžti į visuomenę, o ne būti tik jos stebėtojas. Gali nustoti elgetauti ir įsigyti darbą, o taip pat gali melstis šventykloje. Tai yra atnaujinimas.

Atnaujinimas yra karalystės judėjimas. Kai mes įsijungiame į tarnavimą misijai, mes įsijungiame į Kristaus karalystės judėjimą, skelbdami ir paskleisdami Jo viešpatavimą visoje žemėje. Žinoma, šis darbas nebus baigtas iki tol, kol Viešpats sugrįš savo garbėje, bet jis jau prasidėjo. Ir tai yra mūsų atsakomybė, kad jis, malonės padedamas, judėtų pirmyn.

MELAGINGAS SKIRTUMAS

Šiuolaikinis misijų judėjimas, toks, kokį mes jį žinome, gimė Apšvietos epochoje XVIII a. kaip modernių laikų vaisius, atradus laisvės ir vilties jausmą. Vėliau JAV ypatingą pagreitį jam suteikė „didysis pabudimas“ protestantų bendruomenėje. Šis judėjimas drąsino krikščionis priimti savo tikėjimą su entuziazmu, reformuoti pasaulį ir vesti jį į naują amžių, pasižymintį teisingumu ir gerove. Industrijos amžius, kuris iš to sekė, pagimdė miestų skurdą nauju mastu ir padarė šias pastangas dar labiau reikalingas negu bet kada.

Pirmaisiais XX a. dešimtmečiais Amerikos protestantizmas ėmė judėti dviem skirtingomis kryptimis. Viena kryptis, kurią galima pavadinti liberaliąja, vis daugiau buvo susirūpinusi socialiniais pokyčiais ir transformacija. Tuo pat metu jų entuziazmas, susijęs su senamadiška evangelizacija, ėmė blėsti ir jos vietą užėmė tai, kas vėliau tapo žinoma kaip „socialinė evangelija“. Kita kryptis – fundamentalizmas – atsakė priešinga forma, akcentus sudedant ant šio pasaulio pavojų, atskirų pamaldumų teikiamos paguodos, evangelizacijos centrališkumo ir pabaigos laukimo. Tokiu būdu atsirado skilimas tarp evangelizacijos ir tarnaujančios misijos.

Katalikų „Carito“ pradžia šioje šalyje labiausiai buvo susijusi su augančiu naujųjų emigrantų skurdu. Ši tarnystė, kuri vystėsi panašiai kaip „socialinė evangelija“ protestantų bendruomenėje, buvo daugiausia prisiimta moterų vienuolijų, kurių pavyzdys turi būti visur pripažįstamas ir neužmirštas.

Vėliau, kai katalikai tapo labiau prakutę, jie ėmė rūpintis ne tik savais. Pavadinti progresyvistais, tai buvo pagrinde vidurinės klasės atstovai, išsilavinę vyrai ir moterys, kurie tikėjo progresu ir žmonių gebėjimu sukurti geresnį pasaulį.

Šis judėjimas atvedė prie nuostabių programų, mažinančių skurdą, teikiančių pagalbą šeimoms, užtikrinančių sveikatos priežiūrą, pagalbą nelaimėse, teikiančių švietimo paslaugas, teisinę pagalbą ir dar daugiau, kurias vykdė katalikų „Caritas“ šalyje ir užsienyje.

Tačiau, lygiai taip, kaip atsitiko tarp protestantų, atrodo, kad šis darbas vis labiau tolimo Bažnyčią nuo jos pagrindinės užduoties – auginti mokinius. Daugelis pastangų atrodė ne tik administraciškai, bet ir misionieriškai nesusiję.

Šiandien vadovaujames nuostata, kad bet koks skirtumas ar skilimas turi būti įveiktas, nes pasirinkimas tarp *pasaulio gelbėjimo* ir jo *keitimo* yra klaidingas. Jie iš tiesų yra artimai susiję – išganymo darbas ir atstatymo darbas.

Atstatymas yra tikras liudijimas ir išraiška mūsų katalikiškumo. Jis kursto parapijos atsinaujinimą, nes šis darbas padeda formuoti mokinius. Savo knygoje „Kiti krikščionys“ Gabe Lyons tai apibūdina taip: „Aš atpažinau naują krikščionių kartą, kuri jaučiasi įgalinta. Atnaujintojai demonstruoja proto nuostatą, nuolankumą ir įsipareigojimą, kuris atrodo skirtas atnaujinti tikėjimo jėga. Jie turi tam tikrą mąstymo, buvimo ir darymo būdą, kuris skiriasi nuo ankstesnių kartų. Aš vadinu juos atnaujintojais todėl, kad jie mato pasaulį tokį, koks jis turėtų būti, ir siekia įgyvendinti tą viziją. Atnaujintojai nori sutaisyti tai, kas sugadinta. Sėdami atnaujinimo sėklas, jie tiki, kad kiti pamatys Kristų per mus ir krikščionių tikėjimas nuims daug didesnę derlių.“

Mūsų parapijiečiai turėtų savanoriauti bei tarnauti ir mūsų parapijos turėtų būti tokio tarnavimo mūsų bendruomenėse ir už jų ribų pavyzdžiai. Tarnavimas turi būti integruotas į pagrindinį parapijos gyvenimą, išsaknių maldoje, kylantis iš Eucharistijos ir tampantis pagrindiniu atsakymu į tai, ką mes gauname. Tai turėtų būti esminė dalis to, kaip mes esame ir kas mes esame.

Bet kaip tai įgyvendinti didelėje parapijoje arba reikšmingai – mažoje? Kaip pasiekti, kad tai nekristų tik ant kelių žmonių pečių, bet būtų daugelio rankose, ir kaip juos išlaikyti toje tarnystės dvasioje? Pateikiame keletą žingsnių, kuriuos mes žengėme:

1. Turėkite tikslą, planą ir bendradarbiavimą

Jeigu yra nors kokia painiava apie tai, kas iš tiesų yra (arba nėra) tarnavimas misijai, arba kodėl jūs tai darote, net ir pačios geriausios pastangos neturės sėkmės. Paprastumo dėlei mes atskiriame „misijas“ kaip tarnystes

už parapijos ribų nuo tarnavimo kitiems parapijiečiams *parapijoje*, ką vadiname „tarnavimu“. Aišku, šie žodžiai gali būti sinonimai, tačiau jie reiškia du skirtingus dalykus. Ir mūsų požiūris yra toks, kad mokiniai privalo kurį laiką atlikti ir viena, ir kita.

Misijos yra atstatymo darbas:

- Už mūsų parapijos bendruomenės ribų
- Partnerystėje su kitais
- Atliekamos kaip mūsų meilės Dievui išraiška

Mašinų plovimas, siekiant surinkti pinigų mūsų jaunimo grupei, nėra misija. Tai pinigų rinkimas. Pagalba mūsų balsavimo apylinkėje balsavimo dieną yra tarnystė bendruomenėje, bet ne tokia tarnystė, kurią mes turime mintyje. Tai, apie ką mes kalbame, yra darbas siekiant sugrąžinti Dievo žmones ir Dievo kūrinių į tą pradinį sumanymą, atkuriant Jo karalystę ir augant meilėje Jam.

Tikriausiai raktinis žodis yra *bendradarbiavimas*. Mūsų misijos privalo būti *bendradarbiavimas*. Kad ir ką mes darytume, tai yra tik *dalis* to, ką daro Dievas. Kur tik mes benueitume, Dievas jau ten yra, kviečiantis mus prisijungti prie Jo darbo. Ir kur tik mes benueitume, ten taip pat jau yra Dievo žmonių, ir Jis yra juose. Misijų darbas nėra globėjiškas dosnumas, tai – išitraukimas į komandą, į kurią įeina Dievas ir žmonės, kuriems mes kartu su Juo norime tarnauti.

Bendradarbiavimo nuostata iš tiesų saugo mus nuo galimos žalos darant gerą darbą – patiems jaustis gerai, verčiant kitus jaustis reikalingus pagalbos. Autoriai Steve Corbett ir Brian Fikkert kalba apie šį iššūkį: „Viena iš didžiausių problemų siekiant sumažinti skurdą yra tai, kad turtingieji jaučiasi kaip dievai, o vargšai jaučiasi sugėdinti ir antrarušiai.“

Planuokite visas savo misijas bendradarbiavimo perspektyvoje. Bendradarbiavimo, kuris pasireiškia abipuse pagarba ir pagalba, pripildyta tikėjimo ir vedančia į meilę.

..... Tęsinys kitame numeryje

SPALIO NAUJIENOS IŠ UPYTĖS PARAPIJOS

ses. Ingrida Kazlauskaitė PAMI

Spalis – gražus rudens mėnuo, bet taip pat ir pareikalaujantis daug darbo lauke. Mūsų šventoriuje gražu, kai žaliuoja ir ošia medžiai. Bet spalvis kviečia išeiti, pakvėpuoti grynu oru ir kartu pasidarbuoti grėbiant nukritusius lapus.

Norisi nuoširdžiai padėkoti tiems, kurie prisidėjo prie šventoriaus gražinimo: pirmiausia mokytojai Ilonai, kuri per savo tikybos pamokas su vaikais atėjo, kad padarytų gerą darbą; geros valios parapijiečiams, kuriems ne tas pats, kaip atrodyt šventorius; ponui Algiui iš Panevėžio, kuris ne tik grėbia lapus, bet dar ir tvarko 6 apleistus kapelius. Lai Dievas atlygins Jums visiems už Jūsų gerą širdį.

Lapkričio 2 d. bažnytėlėje meldėmės už visus mūsų brangius mirusiuosius. Norime nuoširdžiai padėkoti Upytės Antano Belazaro pagrindinės mokyklos mokytojai ir mokiniams už surengtą poezijos skaitymą. Betarpiškai po šv. Mišių mokiniai perskaitė savo kūrybos eiles apie išėjusius iš mūsų gyvenimo ir Vėlines. Po visų eilių jie padalino parapijiečiams atšvaitus, kad visi būtų saugūs tamsiu paros metu.

Taip pat norime pasidžiaugti neseniai praėjusiais Upytės bažnyčios tituliniais atlydiniais – šv. Karolio Boromiejaus garbei skirtais. Nors lapkričio 6-oji atrodė kaip tikros žiemos diena, bet sniegas nesutrukdė atvykti visiems ir pasidžiaugti ne tik mūsų bažnyčios šviesumu ir jaukumu, bet ir kartu pasimelsti bei dar kartą pasiklausyti mons. J. Antanavičiaus pamokslu. Monsinjoras pristatė šventojo Karolio gyvenimą, jo šventumą. Pasidalino paprastais pavyzdžiais iš gyvenimo. Jo pasakytas pamokslas ne vieną sugraudino ir net privertė nušluostyti ašarą.

Taip pat džiaugėmės ir svečiais iš Vilniaus. Šv. Mišių metu giedojo Pavilnio Kristaus Karaliaus bažnytėlės choristai. Jiems vadovavo vargonininkė Rita Bernotaitė. Jų balsai skambėjo ne tik šv. Mišių metu, bet taip pat galima buvo jų pasiklausyti ir agapės metu, kurioje visus susirinkusius pastoracinės tarybos moterys vaišino troškintais kopūstais su mėsa ir arbata bei kava, o Ėriškių kultūros centro folkloro ansamblis „Kupetynė“ linksmo visus, kvietė dainuoti ir šokti. Čia labai aktyviai prisijungė ne tik mūsų svečiai iš Vilniaus, bet ir parapijiečiai.

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Šv. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje

Sekmadeniais, šeštadieniais 12 val.

Pentadieniais 18 val. (su vaikais ir jaunimu)

Atlaidų 15-omis mėn. dienomis 10 ir 12 val.

Laidotuvių atveju (išskyrus pirmadienius) 12 val.

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadeniais 10 val.

Vadaktelių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Gruodžio 4 d. 14 val. (II Advento sekmadienis)

Gruodžio 25 d. 12 val. (Kristaus Gimimas (Kalėdos))

Krekenavos slaugos ligoninėje

Antradieniais sutartu laiku

Trečiadieniais 18.30 val. Krekenavos parapijos namuose vyksta **Šventojo Rašto studijos**.

Prieš tai norinčius ten pat kviečiame dalyvauti šv. Mišiose 18 val.

Studijų įrašus galite rasti parapijos interneto svetainėje.

Nuo lapkričio 27 d. visą advento laikotarpį sekmadieniais 11.30 val. bus giedamos **Šv. M. Marijos valandos**.
Kviečiame bendra malda kreiptis į Išganytojo Motiną.

2016 m. spalį pakrikštytieji

Upytės parapijoje

Barbora Marija Aleknaitė

2016 m. spalį susituokusieji

Upytės parapijoje

Giedrė Kristina Kalbytė ir
Gediminas Garbevičius

2016 m. spalį iškeliavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Jonas Barauskas, 74 m.
Aldona Petrėnienė, 89 m.
Jonas Malinauskas, 74 m.
Vytautas Babinskas, 67 m.
Morta Tvarijonienė, 95 m.

Upytės parapijoje

Anelė Svokinienė, 91 m.

Vadaktelių parapijoje

Antanas Aleliūnas, 64 m.
Janina Oniūnienė, 57 m.

Prisiminkime
Juos maldose.

Šventojo Tėvo intencijos lapkričio mėnesiui:

- Kad daug perkeltųjų asmenų ir pabėgėlių prigludžiančios šalys sulauktų pagalbos šiame jų solidarumo darbe. (B)

- Kad kunigai ir tikintieji pasauliečiai parapijose bendradarbiautų atlikdami tarnystę bendruomenei ir nepasiduotų nusivylimo pagundai. (E)

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. Gediminas Jankūnas

Krekenavos parapijos rekvizitai

Bažnyčios g. 19, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.
tel. 8 620 20989

www.krekenavosbazilika.lt

el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com

sąsk. nr. LT457300010002378753

įm. kodas 191260418

Raštinės darbo laikas

- I Nedirba
- II 9–15 val.
- III 9–15 val.
- IV 10–15 val.
- V 9–15 val.
- VI 9–15 val.
- VII Nedirba

Parapijos referentė, buhalterė ir vargonininkė

Rita Lapiniauskienė, tel. 8 656 39249

Krekenavos bazilikos zakristijonas ir ūkvedys

Algirdas Pogužinskas, tel. 8 620 66136

Krekenavos parapijos religinio ugdymo vadovė

katechetė Svajonė Lapiniauskienė, tel. 8 615 53708

Krekenavos „Carito“ vadovė, „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Pogužinskienė, tel. 8 611 88035

Krekenavos parapijos vaikų ir jaunimo veiklos

koordinatorių, Vadaktelių bažnyčios zakristijonas

Kęstutis Lapiniauskas, tel. 8 622 10859

Marijos legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. 8 616 05378

Krekenavos Gyvojo Rožinio būrelis

Gema Plėštytė, tel. 8 605 81765

Upytės parapijos rekvizitai

Upytės k., 38040 Panevėžio r. sav.

tel. 8 616 39715

el. paštas: upytesparapija@gmail.com

sąsk. nr. LT607300010077097292

įm. kodas 191261858

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė

ses. Ingrida Kazlauskaitė PAMI, tel. 8 616 39715

Upytės bažnyčios zakristijonas

Tomas Černauskas 8 656 62 142

Upytės bažnyčios vargonininkė

Pranutė Adomaitienė, tel. (8 45) 570 616

Upytės „Carito“ vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. 8 657 72094

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje – Kęstutis Lapiniauskas

Upytėje – Tadas Grybas

Nešti pas ligonius – Ramutė Valikonienė

Upytės bažnyčioje sielovados pagalbininkė budi trečiadieniais ir ketvirtadieniais 15–17 val.

ir šeštadieniais 13–15 val.

Kitu metu kreiptis telefonu 8 616 39715.

Švenčiausiojo Sakramento adoracija Bazilikoje pirmąjį mėn. sekmadienį 9–12 val.
atlaidų 15-ą mėn. dieną 11–12 val.

Ateikite, pasarbūnsime Viešpatį!